

Em bull la sang cada vegada que agafe l'A-7, l'Autopista del Mediterrani, però no únicament per les desproporcionades tarifes que hem de pagar cada vegada que l'agafem, una monumental estafa, sinó per la tarifa mateixa, pel pagament al qual ens obliguen quan ja fa anys i anys que tota la infraestructura està molt més que pagada. Aumar continua tenint la concessió de les autopistes de Tarragona-València, València-Alacant i Sevilla-Cadis. I el cas valencià és per a plorar. L'any 1997 es va posar a la venda la idea de què signar una nova concessió reduiria els preus dels peatges, quan en realitat, any rere any, les tarifes no han fet sinó pujar. I dic que es va vendre la idea perquè la intenció d'Aumar ja era la d'abaixar-los, per a fomentar -deien- la circul·lació de vehicles. L'objectiu, doncs, era comercial. Fa poc, en un viatge de Castelló al Priorat (eixida de Salou), vaig haver d'amollar 22 euros, més de tres mil pessetes de les d'abans. Què els sembla? Que jo sàpiga, només Esquerra Republicana del País Valencià i d'Esquerra Unida van denunciar l'actuació de l'expresident Zaplana en aquesta matèria, qui des de març de 1996 disposava, per manament de les Corts, de 2 anys per negociar l'alliberament del peatge de l'A-7 valenciana. En canvi, Foment i Aumar firmaven poc després uns acords que prorrogaven la concessió del 2006 al 2021 a canvi d'una rebaixa del 38% en els peatges, que en realitat en el 2001 només fou del 9%. El resultat es que, actualment, si vosté vol travessar el País Valencià de nord a Sud li costarà si fa no fa uns 50 euros. I estem en les de sempre... És més fàcil i barat anar a Madrid o a Galícia que a Barcelona o Alacant. Personalment, comence a pensar que als valencians ens agrada que ens furten els diners, que ens agrada patir i ser així d'idiotes.